

Arrest

nr. 212 016 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift die X en X, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 6 juni 2018 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DOCQUIR, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren in Dinant, België, op 8 juli 2017. U heeft de Sierra Leonese nationaliteit, en uw etnische groep is Kono.

Op 5 december 2016 dienden uw beide ouders een verzoek tot internationale bescherming in, omdat zij politieke vervolging vreesden in uw land van herkomst. Op 18 december 2017 werd voor uw beide

ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 31 januari 2018 dienden uw ouders in uw hoofde een verzoek tot internationale bescherming in, omdat zij vrezen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Sierra Leone, zou worden gedwongen om zich aan te sluiten bij de Poro-genootschap, of een andere geheime genootschap, die in Sierra Leone actief is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat uw ouders op de dag van het persoonlijk onderhoud, namelijk 29 maart 2018, in het bezit waren van een kindervagen. Bijgevolg werden specifieke steunmaatregelen verleend, en werd aan uw ouders een lokaal toegewezen op het gelijkvloers. Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten, en die van uw ouders, gerespecteerd werden en dat uw ouders in de gegeven omstandigheden hebben kunnen voldoen aan hun verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat uw ouders doorheen hun verklaringen niet aannemelijk hebben weten te maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw ouders verklaarden dat u niet naar uw land van herkomst, Sierra Leone, kan terugkeren, omdat zij vrezen dat u zou worden gedwongen om toe te treden tot de Porogenootschap of een andere geheime genootschap die actief is in Sierra Leone (zie notities CGVS, p.5 en p.13). Uw vader verklaarde zelf lid te zijn van de Poro-gemeenschap, waarin enkel mannen toegelaten zijn (zie notities CGVS, p.5), en uw moeder verklaarde aangesloten te zijn bij de geheime Bunde-gemeenschap, waarin enkel vrouwen toegelaten zijn (zie notities CGVS, p.13). Beiden verklaarden overigens dat hun aansluiting tot deze gemeenschappen onder dwang gebeurde, omdat zij werden ontvoerd door leden van deze gemeenschappen (zie notities CGVS, p.6 en p.13).

Er dient opgemerkt, dat uw ouders niet aannemelijk weten te maken dat u daadwerkelijk zou kunnen worden ontvoerd in Sierra Leone door leden van de Poro-genootschap, of een andere geheime genootschap die in Sierra Leone actief is. Deze vaststelling is gebaseerd op objectieve informatie betreffende geheime genootschappen in Sierra Leone, zowel als de verklaringen van uw ouders over hun eigen ervaringen, en hun vrees in uw hoofde, bij terugkeer naar Sierra Leone.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat de verklaringen van uw ouders, omtrent de geheime Porogenootschap, hun eigen initiatie in de Poro- en Bunde-genootschap, en uw mogelijke ontvoering door de Poro-genootschap, als zeer eigenaardig, weinig coherent en intern tegenstrijdig kunnen worden beschouwd. De verklaringen van uw ouders stroken bovendien niet met beschikbare objectieve informatie over de Poro-genootschap en andere geheime genootschappen in Sierra Leone.

Ten eerste, wat betreft de leeftijd waarop mensen in Sierra Leone in de Poro-genootschap worden geïnitieerd, kunnen de verklaringen van uw vader en moeder als **zeer bizar** worden beschouwd, en bovendien **weinig samenhangend**. Zo verklaarde uw vader dat er in de [Poro-]gemeenschap geen beperking is van leeftijd, en dat hij ook zelf werd geïnitieerd in Poro toen hij heel klein was (zie notities CGVS, p.5). Hij stelde dat men oud genoeg is om in Poro te gaan, van zodra men kan stappen, en dat er geen leeftijdsbeperking is binnen de gemeenschap. Uw vader stelde dat hij zelf reeds op een leeftijd van twee à drie jaar oud in Poro werd geïnitieerd. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, werd uw vader opnieuw gevraagd hoe oud iemand normaal gezien is, wanneer hij tot de Poro toetreedt, en andermaal antwoordde hij dat er geen leeftijdsbeperking is, en dat er ook in andere genootschappen geen beperking is van leeftijd. Ook uw moeder herhaalde verschillende malen dat er geen leeftijdsbeperking staat op initiatie in de Poro-genootschap (zie notities CGVS, p.16). **De antwoorden van uw ouders zijn echter bijzonder vreemd. Informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – geeft immers aan, dat initiatie in de Poro-genootschap op dergelijke jonge leeftijd, geenszins voorkomt.** Deze informatie geeft namelijk aan dat initiatie in de Poro-gemeenschap, steeds tijdens de **puberteit** gebeurt, en niet van zodra een kind kan lopen, zoals uw ouders verkeerdelijk beweren. Zodoende, kunnen de initiële verklaringen van uw vader, over zijn eigen initiatie in de Poro-gemeenschap, en zijn vrees dat u op een zelfde leeftijd gedwongen zou worden geïnitieerd in deze gemeenschap, geenszins als geloofwaardig worden beschouwd. Sterker nog, de verklaringen van uw vader blijken ook **intern tegenstrijdig**. Zo stelde hij aan de ene kant dat Poro de jongens voorbereid om echte mannen te worden, en dat de genootschap ze leert om

zelfstandig te worden in de toekomst, terwijl hij aan de andere kant – in hetzelfde antwoord - stelde dat er geen leeftijdsbeperking staat op de initiatie in Poro (zie notities CGVS, p.5). Deze verklaringen missen duidelijk enige coherentie. Meer nog, informatie geeft inderdaad aan dat de jongens die tot de Poro toetreden, worden voorbereid op hun leven als een zelfstandig man, maar geenszins komt in de beschikbare informatie naar voren dat dit reeds op de leeftijd van peuter het geval is. Uw vader werd dan ook geconfronteerd met deze vaststelling, namelijk dat hij eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had gesteld dat de Poro-initiatie bedoeld was om een man te worden, en aldus werd hem gevraagd of deze initiatie dan niet op een bepaalde oudere leeftijd doorgaat (zie notities CGVS, p.6). Uw vader antwoordde echter, dat ze u inderdaad voorbereiden om een man te worden, maar dat dit voor hen [de Poro-genootschap] al kan van zodra men kan stappen, omdat men dan oud genoeg wordt geacht om in Poro toe te treden. **Opnieuw dient opgemerkt, dat deze verklaringen verwarrend en weinig logisch zijn, en bovendien strijdig met beschikbare informatie.**

Gezien de verklaringen van uw vader wars waren van enige interne logica, werd hem dan ook gevraagd wat kinderen op een dergelijke jonge leeftijd (van zodra men kan stappen) dan wel niet moeten doen in de Porobush, tijdens hun initiatie (zie notities CGVS, p.9). Uw vader antwoordde echter – weinig verhelderend – dat ze inderdaad door het initiatieproces gaan, dat ze er op een rij staan, en dat ze [Poro] geen verschil maken in leeftijd tussen de kinderen. De kinderen ondergaan gewoon allemaal het initiatieproces. **Het dient opgemerkt, dat dit antwoord geenszins afdoende was om de incoherentie van zijn antwoorden te verhelderen.**

Ten tweede, zijn ook uw ouders' verklaringen over uw mogelijke **ontvoering** door leden van de Porogemeenschap, en uw daaropvolgende gedwongen initiatie, danig weinig samenhangend, uiterst verwarrend, en bijgevolg **zeer weinig aannemelijk**. Zo stelde uw vader, dat de Poro zijn zoon [u] zou kunnen meenemen, wanneer u iets zou zeggen dat niet mag, omdat u dan op hun medicijn zou trappen (zie notities CGVS, p.7). Dit betekent dat leden van de Poro-genootschap mensen ontvoeren, wanneer deze hen [de Poro-leden] zouden zien of ontmoeten. Uw vader voegde eraan toe dat niet-Poro-leden alles zullen stopzetten en onmiddellijk zullen weglopen, wanneer zij leden van de Poro-genootschap zouden zien in het dorp. Ze zouden zich allemaal verstoppen, omdat de leden van Poro hen zouden kunnen ontvoeren wanneer ze op het medicijn zouden trappen. De niet-Poro-leden vluchten tevens van de Poro-leden, omdat deze komen met geesten en ziekten. Uw vader stelde ook zelf gewoon te zijn meegenomen naar de Poro-bush, omdat hij op een medicijn heeft gestapt (zie notities CGVS, p.6). Hij stelde – absoluut vaag - dat er bepaalde woorden en dingen zijn, waarover niet mag worden gepraat, omdat men anders wordt meegenomen naar de Poro-bush, en gedwongen wordt geïnitieerd. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen absoluut geen hout snijden. Dat eender wie in Sierra Leone zo maar ontvoerd zou kunnen worden, op een dergelijk jong leeftijd, om te worden geïnitieerd in de Poro-genootschap, is danig weinig aannemelijk, en bovendien opnieuw strijdig met beschikbare informatie.** Deze informatie stelt immers, dat er inderdaad een risico is op ontvoering en gedwongen initiatie, maar dat deze ontvoering meestal gebeurt voor een bepaalde reden. Zo gaat het vooral om personen die zich openlijk uitspreken tegen de Poro-gemeenschap, of die een andere invloedrijke positie bekleden, zoals religieuze leiders, leerkrachten, politici en overheidspersoneel. Vele jongemannen voelen een grote sociale druk om zich te initiëren in Poro. Andere informatie geeft ook aan dat gedwongen initiatie kan voorkomen wanneer niet-Poro-leden de Poro-bush zouden binnendringen, of de Poro-genootschap zou bespioneren, en wanneer ze dus dingen te zien krijgen die ze niet zouden mogen zien. **Maar nergens uit de beschikbare informatie kan worden afgeleid dat een peuter van één à twee jaar oud zo maar zou kunnen worden ontvoerd om in Poro te worden geïnitieerd, omdat het iets verkeerd zou zeggen, doen of zien.** Bovendien, bleek uw vader niet in staat om op een overzichtelijke manier uit te leggen wat wordt bedoeld met de uitdrukking “op het medicijn stappen”. Hij kon slechts in zeer vage termen vermelden dat er over sommige dingen of woorden niets gezegd mag worden, omdat men dan “op hun medicijn trapt” (zie notities CGVS, p.6), en dat leden van de Poro-genootschap iemand gewoon kunnen ontvoeren, wanneer dit zou gebeuren. **Het dient echter opgemerkt dat deze verklaring absoluut vaag is, en dat uw vader op geen enkele begrijpelijke manier de betekenis van deze uitdrukking uiteen kon zetten.**

Daarnaast, kan ook niet worden ingezien om welke redenen uw ouders u niet zouden kunnen **beschermen** tegen een ontvoering en gedwongen initiatie in de Poro-genootschap, in Sierra Leone. Uw **beide ouders** verklaarden immers **tegen** een toetreding in de Poro-genootschap te zijn, of elke andere geheime genootschap in Sierra Leone (zie notities CGVS, p.5 en p.13).

Uw vader werd dan ook geconfronteerd met deze vaststelling, en zodoende werd hem gevraagd om welke redenen uw ouders u niet zouden kunnen beschermen tegen een ontvoering en gedwongen

initiatie in Poro (zie notities CGVS, p.8). Uw vader stelde echter het niet te weten om welke redenen zij u niet zouden kunnen beschermen. Hij voegde eraan toe dat u naar school zou moet gaan, en dat u ook moet spelen, waardoor uw ouders u niet altijd kunnen beschermen of verdedigen. Hij stelde dat de enige manier om u te kunnen beschermen, een verblijf in België is. Ook aan uw moeder werd gevraagd om welke redenen zij en uw vader u niet zouden kunnen behoeden voor gedwongen toetreding tot Poro (zie notities CGVS, p.16). Ze herhaalde daarop dat er geen leeftijdsbeperking bestaat binnen Poro, en verklaarde dat haar kind [u] de regels van de Poro-genootschap niet kent, en dus ergens kan gaan waar het niet mag, of iets kan eten dat het niet mag, en zo kan worden ontvoerd. **Deze antwoorden zijn echter uiterst merkwaardig, en bijgevolg slechts weinig aannemelijk.** Dat uw ouders bang zouden zijn dat u op de leeftijd van één à twee jaar gedwongen zou worden geïnitieerd in Poro, omdat u één van de Poro-regels zou overschrijden terwijl uw ouders niet opletten, is danig weinig geloofwaardig, gegeven de hierboven gedane vaststellingen, namelijk dat initiatie in Poro slechts in de puberteit plaatsvindt, en dat personen niet gewoon willekeurig door Poro-leden worden meegenomen. **Bovendien kan redelijkerwijs worden verwacht dat, gegeven ook de objectieve informatie over de Poro-genootschap die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, twee volwassen personen, die ten stelligste tegen de toetreding van hun minderjarige zoon in Poro gekant zijn, hun zoon dan ook zouden kunnen beschermen tegen ontvoering en gedwongen toetreding in deze genootschap.**

Ten derde, volgt eveneens uit bovenstaande vaststellingen dat uw ouders **niet in staat waren een concrete of specifieke actor van vervolging te omschrijven.** Zij hadden het enkel over louter **hypothetische vervolgers,** aangezien ze stelden dat de vervolging – uw ontvoering en gedwongen initiatie in de Poro-gemeenschap – niet zou afhangen van een specifiek persoon, maar van de reactie van de leden van de Poro-genootschap op uw eigen daden (zie notities CGVS, p.16). Zo zei uw vader niemand te kennen die u zou willen dwingen om toe te treden aan de Poro-gemeenschap, maar slechts bang te zijn voor de leden van de gemeenschap zelf, omdat niemand hen kan stoppen (zie notities CGVS, p.7). Wanneer hem later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw werd gevraagd welke persoon zijn zoon [u] zou kunnen ontvoeren, stelde hij opnieuw geen specifiek persoon te kennen (zie notities CGVS, p.8). Gezien uw vader stelde dat hij sinds de leeftijd van twee à drie jaar reeds bij Poro was aangesloten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij – indien hij werkelijk uw ontvoering zou vrezen – op zijn minst zou kunnen aangeven welke persoon uit de Poro-gemeenschap hij zou vrezen. Ook uw moeder, stelde enkel de gemeenschap te vrezen (zie notities CGVS, p.13). Zij zei geen bepaald persoon te kennen die haar kind [u] zou kunnen meenemen, maar stelde dat u aantrekkelijk zou zijn in de genootschap, omdat u nieuw bent (zie notities CGVS, p.17). In die zin, vrezen uw ouders enkel een **toevallige vervolger,** en is hun vrees geenszins gericht op een individueel of door hen gekend persoon.

Ten vierde, bleek uw vader absoluut **niet in staat om uitgebreid te vertellen over de Poro-genootschap,** ondanks het feit dat hij stelde er sinds de leeftijd van twee à drie jaar bij te zijn aangesloten. Zo werd hem verschillende malen gevraagd om te vertellen over de initiatierituelen in de Poro-gemeenschap, maar het bleek voor hem niet mogelijk om hier enige coherente informatie over te verschaffen. Hij antwoordde steeds uitermate vaag op de aan hem gestelde vragen. Nochtans, gaf hij zelf aan dat hij de initiatierituelen zelfs op latere leeftijd zelf had gezien, omdat hij als volwassene soms naar de Poro-bush ging (zie notities CGVS, p.5). Echter, hij verklaarde – naast de kwestie – dat ook hij niet alles zelf kon zien, omdat er ook belangrijkere mensen zijn in de Poro-genootschap, die een bepaalde procedure hebben ondergaan. Daarna weidde hij uit over structuren in de Bunde-genootschap. Gezien uw vader niet had geantwoord op de vraag omtrent de initiatierituelen, werd de vraag hem opnieuw gesteld, en derhalve werd hem gevraagd om te vertellen over de initiatierituelen, en de dingen die gebeuren tijdens zo een ritueel. Hij stelde echter dat de rituelen stap voor stap gaan, dat ze vroeger soms vijf jaar duurden, maar nu slechts zes maand kunnen duren. Eveneens stelde hij dat men in de Poro-bush helemaal voor zichzelf moet zorgen, en dus moet zorgen voor je eigen voedsel en kleding (zie notities CGVS, p.6). Daarop werd uw vader nog drie maal gevraagd om te vertellen over de initiatie in Poro (zie notities CGVS, p.6). Omdat hij stelde er niet over te durven praten, werd hem uitgelegd dat het persoonlijk onderhoud confidentieel is, en dat aan niemand zal worden doorgegeven wat er tijdens het onderhoud werd gezegd, maar uw vader stelde telkens dat het verboden was om over de rituelen te spreken omdat het zijn leven zou kunnen kosten, hij zei dat de rituelen geheimen zijn, en dat hij bang was voor geesten.

Het dient opgemerkt dat uw vader zeer weinig inspanningen levert om op een transparante manier aan te geven wat er nu eigenlijk gebeurt tijdens een Poro-initiatie. Dit staat echter in scherp contrast met de vrees die uw vader in uw hoofd heeft geuit, namelijk zijn angst voor uw

gedwongen initiatie in Poro. Dat uw vader zo weinig moeite zou doen om uit te leggen wat er kan gebeuren tijdens een Poro-initiatie, terwijl hij deze initiatie in uw hoofde vreest, is dan ook zeer weinig aannemelijk. Bovendien, kunnen zijn antwoorden opnieuw als **intern tegenstrijdig** worden gezien. Zo stelt hij aan de ene kant dat het verboden is om over Poro-rituelen te vertellen, dat er geheimen zijn en dat hij bang is van geesten, om aan de andere kant te stellen, dat hij niets meer te maken wil hebben met Poro, omdat hij nu naar de kerk gaat en religieus is (zie notities CGVS, p.6). Uw moeder, stelde zelfs **bang te zijn om over de Poro-genootschap te spreken** (zie notities CGVS, p.11). Nochtans, gaf zij aan dat u zou kunnen sterven tijdens de initiatie in een geheime genootschap (zie notities CGVS, p.15). **Dat uw vader en moeder zo weinig over de Poro-rituelen weten te vertellen, en bovendien weinig inspanningen doen om over deze genootschap te vertellen, terwijl zij tegelijkertijd stellen dat zij vrezen voor uw gedwongen initiatie in deze zelfde genootschap, is danig weinig aannemelijk, dat afbreuk wordt gedaan aan de door hen opgeworpen vrees in uw hoofde, bij terugkeer naar Sierra Leone.**

Vervolgens, wat betreft de vrees voor **aanhoudende discriminatie**, met mogelijke zelfmoord tot gevolg, in uw land van herkomst, Sierra Leone, omdat u niet zou zijn toegetreden tot de Poro-genootschap, en die uw ouders in uw hoofde hebben geuit, dienen de hiernavolgende vaststellingen te worden gedaan. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud kwam naar voor dat deze door uw ouders gevreesde discriminatie dermate ernstig zou zijn dat deze als daad van vervolging kan worden gezien. Daarenboven, bleken de verklaringen van uw ouders hieromtrent, opnieuw danig vaag. Zo stelde uw vader – uiterst vaag – dat u kan worden gediscrimineerd in Sierra Leone indien u geen lid zou zijn van een geheime genootschap, en dat u zo problemen zou kunnen hebben, en dat deze problemen stress kunnen veroorzaken, die kunnen leiden tot zelfmoord (zie notities CGVS, p.5). Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd ook uw moeder bevraagd over deze geopperde discriminatieproblemen (zie notities CGVS, p.17). Zij stelde eveneens dat u een poging tot zelfmoord zou kunnen ondernemen omdat u zou worden gediscrimineerd in Sierra Leone, gezien u geen lid bent van Poro of een andere geheime genootschap. Uit haar antwoorden komt echter niet naar voor dat deze discriminatie danig diepgaand zou zijn, dat kan gesproken worden van een vervolgingsdaad. Zo stelde uw moeder dat het een soort van status is, als u lid zou zijn van een genootschap, en dat u niet zou mogen spreken met uw vrienden. Ze zouden u wegsturen omdat u geen Poro-lid bent (zie notities CGVS, p.18). Wanneer uw moeder gevraagd werd of de discriminatie zich ook nog op andere manieren zou kunnen uiten, stelde ze dat u bepaalde dingen niet zou mogen eten, en bepaalde plekken niet zou mogen bezoeken, omdat u geen lid bent van Poro, en dit voedsel – en deze plekken – enkel voor Poro-leden bestemd is. Vreemd genoeg, stelde uw moeder eveneens dat ze **niemand kent die geen lid is van de Porogenootschap**, en bijgevolg werd uw moeder dan ook gevraagd om welke reden ze dan denkt dat u zou worden gediscrimineerd in Sierra Leone, maar uw moeder kon opnieuw enkel aangeven dat u zou worden buitengesloten, wat absoluut **niet als een ernstige daad van vervolging kan worden gezien.**

Ten slotte, dient opgemerkt, dat het **laattijdig verzoek tot internationale bescherming** van uw ouders, **in uw hoofde**, ernstig afbreuk doet aan de door hen voorgehouden vrees voor vervolging in uw land van herkomst, namelijk Sierra Leone. Uw ouders dienden immers reeds een verzoek tot internationale bescherming in op 5 december 2016, omdat zij de Sierra Leonese autoriteiten vreesden, en werden daartoe uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 16 november 2017, ongeveer vier maanden nadat u was geboren. Indien zij een werkelijke dermate ernstige vrees zouden hebben, in uw hoofde, voor ontvoering en gedwongen rekrutering in de Poro-gemeenschap, bij terugkeer naar uw land van herkomst, Sierra Leone, kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij deze vrees **reeds zouden vermelden tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud op 16 november 2017.** Dit was echter geenszins het geval. Er werd dan ook gevraagd aan uw ouders om welke redenen zij deze vrees in uw hoofde niet bij hun eerste persoonlijk onderhoud hadden vermeld. Uw vader en moeder gaven echter beiden aan dat zij hun eigen problemen en die van hun kind [u] niet door elkaar wilden halen, maar dat ze het apart wilden houden (zie notities CGVS, p.9 en p.17). Uw moeder stelde dat het eerste probleem een politiek probleem was, maar dat het huidige probleem een ander probleem is (zie notities CGVS, p.17). Dit is echter absoluut geen afdoende verklaring voor het feit dat uw ouders geen vrees in uw hoofde hebben vermeld tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud, op 16 november 2017.

Dit laattijdig verzoek tot internationale bescherming, in uw hoofde, doet dan ook ernstig afbreuk aan de door uw ouders voorgehouden ernst van de vrees voor vervolgingen in uw hoofde, en de door hen geopperde vervolgingsfeiten die zich in uw land van herkomst, namelijk Sierra Leone, zouden afspeelen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat uw ouders niet aannemelijk hebben weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Wat betreft de door uw ouders, in het kader van hun verzoek tot internationale bescherming in uw hoofde, neergelegde geboorteakte, kan enkel worden vastgesteld dat u inderdaad werd geboren op 8 juli 2017, in Dinant, België, hetgeen in bovenstaande vaststellingen niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van:

“- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);

- artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;

- artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ;

- art. 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 ; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);

- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;

- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) ;”.

Verzoekers verweer luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat het feitenrelaas uiterst beperkt is en slechts in het algemeen verwijst naar het gedwongen worden tot een aansluiting bij een geheime gemeenschap. De tegenpartij heeft de moeite niet genomen om verdere feiten weer te geven.

De vrees van de ouders betreffende hun zoon vloeit voort uit het feit dat zij beiden ontvoerd werden op jonge leeftijd om zich gedwongen aan te sluiten bij respectievelijk de Poro-gemeenschap (voor mannen) en de Bunde-gemeenschap (voor vrouwen). Beide ouders hebben het initiatieproces doorgemaakt maar hebben zich zeer vroeg verzet tegen het bestaan en de principes van deze geheime gemeenschap, waardoor zij gevlucht zijn, zonder enige toestemming van de leiders van de gemeenschap.

Deze vlucht hield voor beiden een zeer groot gevaar in indien de leiders van beide gemeenschappen hen zouden terugvinden. Zij zouden immers worden gestraft voor hun ongehoorzaamheid. Dit zou een gevolg kunnen hebben gehad voor hun zoon, op wie de leiders eventueel wraak zouden kunnen oefenen.

De leden van de gemeenschap worden in eerste instantie dus ontvoerd om deel uit te maken van die gemeenschap, aangezien het slechts zelden gebeurt dat leden vrijwillig de gemeenschap toetreden.

De ouders vrezen dus dat hun zoon wordt ontvoerd, enerzijds eventueel uit wraak ten gevolge van hun eigen vlucht uit de gemeenschap en anderzijds omdat dit de manier is waarop er wordt toegetreden tot de gemeenschap.

Men dient op te merken dat verwerende partij in se in de bestreden beslissing het lidmaatschap van beide ouders tot de geheime gemeenschappen niet betwist.

Men herinnert tegenpartij eraan dat men kan afleiden uit de verklaringen van beide ouders dat de context binnen deze geheime gemeenschappen extreem gewelddadig is.

De moeder van verzoeker legde uit dat zij binnen de Bunde-gemeenschap besneden werd en mishandeld. Dit wordt niet betwist door verwerende partij. Zij vermeldt eveneens littekens op de rug van haar man maar merkt op dat hij hier niet over wenst te praten, wat verklaart waarom hij de CGVS hierover niet heeft ingelicht (...)

Ook de objectieve informatie van de verwerende partij deelt sommige praktische mee (...)

Deze gewelddadige context is echter pertinent in het evalueren van de vrees van de ouders voor verzoeker.

b.

Verwerende partij stelt echter dat de mogelijke ontvoering van de verzoeker niet geloofwaardig is rekening houdend met de "objectieve informatie" betreffende geheime genootschappen in Sierra Leone en de verklaringen van de ouders.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij steeds naar objectieve informatie verwijst zonder een specifiek stuk van het administratief dossier te vermelden. Bijgevolg is de verzoeker niet in staat te begrijpen over welke objectieve informatie het gaat.

In die zin schendt verwerende partij haar zorgvuldigheidsplicht en motivatieplicht.

Betreffende deze objectieve informatie dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt:

- Het artikel van CORI dateert van maart 2009 en is niet meer up to date
- De informatie die in het artikel van CORI wordt uiteengezet werd volledig bevestigd door de ouders van verzoeker, wat de geloofwaardigheid van hun verklaringen uiterst versterkt
- Het artikel geschreven door Krijn Peters dateert van 2007 en is niet up to date
- Verwerende partij legt slechts twee verschillende bronnen neer, die overigens zeer oud zijn

Rekening houdend met deze opmerkingen is de neergelegde informatie niet voldoende om de verklaringen van beide ouders van verzoeker te ontkrachten.

Ten tweede vermeldt de verwerende partij de verklaringen van de ouders en noemt deze zeer eigenaardig, weinig coherent en intern tegenstrijdig.

Verwerende partij hecht geen geloof aan het feit dat er geen beperking is van leeftijd in de rekrutering voor toekomstige leden van de Poro-gemeenschap. Inderdaad, de vader van verzoeker verklaarde zelf te zijn ontvoerd geweest op twee of drie jaar, dus op zeer jonge leeftijd.

De moeder van verzoeker bevestigt dat er geen leeftijdsbeperking is en dat toekomstige leden zeer jong kunnen zijn.

Beide ouders zijn dus coherent en volharden tijdens het volledige interview in hun verklaringen betreffende deze leeftijd.

De vader van verzoeker voegde hieraan toe dat er wordt aangeleerd om een zelfstandig man te worden. In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert is dit NIET tegenstrijdig met wat de vader van verzoeker voordien verklaarde in verband met de leeftijdsbeperking aangezien beide elementen niet onverenigbaar zijn. Inderdaad, het is volstrekt mogelijk dat toekomstige leden worden gerekruteerd op zeer jonge leeftijd (peuter) en doorheen het hele lidmaatschap aanleren hoe een zelfstandig man te worden. Wanneer vader van verzoeker dit heeft verklaard had hij het niet specifiek over het initiatieproces die aanleerde hoe een zelfstandig man te worden.

Volgens de vader van verzoeker kan deze initiatie om een zelfstandige man te worden een zeer lange tijdsperiode in beslag nemen en beginnen vanaf de peuterleeftijd van het kind.

Verwerende partij zoekt tegenstrijdigheden waar er geen zijn en begrijpt duidelijk de verklaringen van de vader van verzoeker verkeerd.

Men merkt eveneens op dat de ouders elkaar op geen enkel moment hebben tegengesproken.

Men blijft dus in het ongewisse over hoe de verklaringen van de ouders van verzoeker verwarrend, weinig logisch en tegenstrijdig zijn.

Daarnaast merkt men op dat wanneer de tegenpartij beweert dat de initiatie steeds gebeurt tijdens de puberteit, dit niet overeenkomt met de algemene informatie die zij neerlegt aangezien deze laatste duidelijk het woord 'usually' gebruikt, van 2009 dateert en dus de puberteitsleeftijd als initiatieleeftijd absoluut geen algemene regel is: (...)

In de andere neergelegde bron door de tegenpartij wordt ook een kanttekening gemaakt bij de regel van de puberteit: er kan een variatie plaatsvinden: (...)

Verder geven de verzoekers aan dat wanneer de Poro-leden in de 'gewone' gemeenschap verschijnen, alle niet-leden hun bezigheden stopzetten en weglopen. Er heerst dus een reëel terreur ten opzichte van deze geheime gemeenschappen.

Het is duidelijk dat wanneer de vader van verzoeker verklaart dat men wordt meegenomen door de Poro-leden indien men op hun medicijn trapt (en dat hij ook om die reden destijds ontvoerd werd) dit getuigt van een diep ingewortelde traditionele manier van denken die niet kan worden overgebracht in onze gedachtegang en cultuur.

Het is duidelijk dat dit een uitdrukking is: (...)

Wanneer verwerende partij deze zin meermaals herhaalt en een gebrek aan samenhang aanhaalt hierdoor, is het duidelijk dat zij zich vergeet aan te passen aan de levenswijze, de gebruiken en de plaatselijke cultuur van de ouders van verzoeker.

Wanneer verzoeker aangeeft dat men kan worden ontvoerd door de Poro-leden omdat er bepaalde dingen niet kunnen worden gezegd, strookt dit met de algemene informatie die verwerende partij steeds aanhaalt en beweert dat het inderdaad verboden is om zich openlijk uit te spreken tegen de Poro-gemeenschap.

Door deze objectieve informatie aan te halen en duidelijk te maken dat er dus een terreur hangt omtrent deze gemeenschap, geeft de verwerende partij impliciet toe dat er een gevaar is zoals werd aangegeven door de ouders van verzoeker en dat de aangegeven context inderdaad reëel is.

Verder kan worden opgemerkt dat de vader van verzoeker meer informatie geeft dan wat de verwerende partij laat uitschijnen. Hij geeft immers verschillende mogelijke motieven aan van ontvoering: (...)

Volgens de objectieve informatie neergelegd door tegenpartij zelf is een ontvoering een veelgebruikte manier om nieuwe leden te rekruteren: (...)

c.

Verwerende partij bepaalt eveneens dat de ouders van verzoeker deze laatste kunnen beschermen tegen een eventuele ontvoering aangezien zij tegen een toetreding in de Poro-gemeenschap zijn.

Echter deze twee elementen hangen niet per se samen aangezien het niet voldoende is om tegen de Poro-gemeenschap te zijn om een eventuele ontvoering tegen te gaan.

De ouders van verzoeker vrezen terecht dat er moment zullen zijn, waarbij verzoeker zich allen of zonder toezicht zal bevinden en zal worden ontvoerd zonder dat de ouders hem hiertegen kunnen beschermen.

De antwoorden gegeven door de ouders van de verzoeker op deze vraag zijn volstrekt logisch. Het is onbegrijpelijk hoe de tegenpartij deze als merkwaardig en weinig aannemelijk acht. Het is niet duidelijk welke antwoorden zij precies verwachtte.

Verder legt verwerende partij niet uit om welke reden precies twee ouders die tegen de toetreding van de gemeenschap zijn hun kind beter kunnen beschermen tegen een ontvoering dan ouders die zich niet publiekelijk kanten tegen de gemeenschap.

De verwerende partij kan in deze redenering niet gevolgd worden.

d.

Wanneer verwerende partij stelt dat de ouders van verzoeker geen specifieke actor van vervolging konden identificeren, getuigt dit opnieuw van slechte wil.

Het is duidelijk dat doorheen het hele relaas van de ouders van verzoeker één duidelijke actor van vervolging kan worden geïdentificeerd, nl. de Poro-gemeenschap en specifiek de leiders hiervan.

(...)

Hoe de verwerende partij dan nog kan verklaren dat er geen duidelijke actor van vervolging wordt genoemd, blijft een raadsel.

e.

Verwerende partij verschaft objectieve informatie over de Poro-gemeenschap en wordt dus geacht te weten dat alles wat binnen deze gemeenschap gebeurt volledig beschermd wordt door het geheim.

Dit werd meermaals duidelijk aan de hand van de verklaringen van verzoeker. Deze laatste gaf af en toe aan dat hij sommige zaken niet durfde aan te halen.

(...)

(verklaringen afgelegd door moeder van verzoeker)

De moeder van verzoeker gaf zelf ook aan bang te zijn om over de Poro-gemeenschap te praten.

Verwerende partij houdt geen enkele rekening met deze verklaringen en duidelijke vrees van de ouders van verzoeker.

Nochtans wordt de geheimplicht, waardoor beide ouders van verzoeker duidelijk worden geteisterd doorheen het hele interview, op geen enkel moment aangehaald in de bestreden beslissing.

Verwerende partij beperkt zich tot het aanhalen dat de ouders weinig inspanningen doen om uitleg te geven en niet transparant zijn, terwijl haar eigen objectieve informatie deze geheimplicht vermeldt.

(...)

Ook degenen die de gemeenschap bekritisieren lopen een risico gestraft te worden:

(...)

Verwerende partij maakt een duidelijke partiële lezing van de objectieve informatie die ze zelf aanhaalt.

In geval van een verregaande geheimplicht is het vermelden van het confidentiële karakter van een persoonlijk onderhoud uiteraard niet voldoende.

f.

Betreffende de eventuele discriminatie van verzoeker indien zijn ouders erin slagen hem te beschermen tegen een toetreding in de Poro-gemeenschap, dient te worden opgemerkt dat deze onvoldoende werd geanalyseerd door tegenpartij.

Inderdaad, de moeder van verzoeker gaf verscheidene elementen aan op het einde van haar interview die deze discriminatie illustreren.

Ook de objectieve informatie aangehaald door verwerende partij zelf, vermeldt dat het merendeel van het plaatselijk volk deel uitmaakt van deze geheime gemeenschappen. De personen die er geen lid van zijn vormen dus een minderheid en worden per definitie gediscrimineerd als minderheid.

Opnieuw maakt tegenpartij een partiële lezing van haar eigen bronnen.

g.

Omtrent de zogezegd laattijdige asielaanvraag van de verzoeker, dient het volgende te worden opgemerkt.

De verwerende partij haalt aan dat de ouders van verzoeker het huidige probleem in verband met verzoeker zelf niet hadden vermeld tijdens hun asielaanvraag (5.12.2016) en persoonlijk onderhoud (16.11.2017).

De ouders van verzoeker hebben hierop gereageerd en uitgelegd dat hun asielaanvraag politieke redenen betrof en niet het toebehoren tot een geheime gemeenschap.

Indien verwerende partij het administratief dossier opnieuw bekijkt is dit inderdaad het geval:

(...)

(feitenrelaas in de beslissing van de Heer A. Sahr, vader van verzoeker)

Hetzelfde geldt voor het feitenrelaas in de beslissing van Mevrouw A. Alice Fatima:

De ouders van verzoeker wensten hun verleden in de geheime gemeenschappen op dat moment niet te vermelden door de geheimplicht en door hun toen nog te grote angst om hierover iets te zeggen.

Aangezien de nieuwe asielaanvraag ingediend in naam van hun zoon volledig verschillende asielmotieven inhoudt, kan niet worden kwalijk genomen aan de ouders van verzoeker dat de huidige vrees niet eerder vermeld werd.

h.

Inzake de actoren van vervolging dient men te verwijzen naar artikel 48/5 van de wet van 15.12.1980: (...)

Tegenpartij neemt de ouders van verzoeker kwalijk dat zij de actoren van vervolging niet specifiek kunnen identificeren. Echter, zij verwijzen duidelijk meermaals naar de Poro-gemeenschap die hun zoon zou kunnen ontvoeren voor de bovenstaande uitgelegde redenen.

De actor van vervolging is dus een gemeenschap in de zin van een niet-overheidsactor. Er zal, zoals de wet voorschrijft, worden uitgelegd in volgend hoofdstuk dat de Staat en haar organen niet in staat is of niet wilt optreden tegen deze gemeenschap om de nodige bescherming te verlenen aan eventuele slachtoffers.

Men ziet niet in waarom tegenpartij laat uitschijnen dat de ouders van verzoeker geen actor kunnen identificeren aangezien in se het feit dat zij geen specifieke naam noemen van één persoon geen probleem mag vormen. De voorwaarden van artikel 48/5 zijn toch vervuld."

In hoofddorde vordert verzoeker de toekenning van de vluchtelingenstatus.

"De verzoeker heeft zijn vervolgingsgronden duidelijk geïdentificeerd tijdens de audits op de CGVS:

- Slachtoffer van de wraak van de Poro-gemeenschap ten gevolge van de vlucht van de ouders*
- Slachtoffer van een ontvoering met als doel tot de Poro-gemeenschap toe te treden*
- Slachtoffer van discriminatie indien de ontvoering door de Poro-gemeenschap kan worden vermeden".*

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, het principe van het voordeel van de twijfel en het evenwicht tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker verwijst naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

"In casu verwijzen we naar het gevaar dat verzoeker loopt om te worden ontvoerd door de geheime Poro-gemeenschap et het onderwerp te maken van een initiatieproces die eventueel behandelingen inhoudt die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM (besnijdenis);

Volgens de objectieve informatie aangehaald door tegenpartij vinden ontvoeringen geregeld plaats en blijven de autoriteiten incapabel om hiertegen efficiënt op te treden: (...)

Het feit dat het vaak voorkomt dat sommige figuren van de plaatselijke autoriteiten eigenlijk lid zijn van de Poro-gemeenschap is ook problematisch op vlak van bescherming van eigen autoriteiten: (...)

Er dient te worden toegevoegd dat het zeer moeilijk is om gerecenseerde informatie te vinden over de Poro-gemeenschap: (...)”.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

“In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de CGVS schendt dus ook artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Voor deze redenen past het om de bestreden beslissing te vernietigen.”

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker, enerzijds, stelt: *“Zij betwist de feiten zoals gerelateerd in de bestreden beslissing niet.”* (pag. 2 verzoekschrift) terwijl hij, anderzijds, stelt: *“Er dient te worden opgemerkt dat het feitenrelaas uiterst beperkt is en slechts in het algemeen verwijst naar het gedwongen worden tot een aansluiting bij een geheime gemeenschap. De tegenpartij heeft de moeite niet genomen om verdere feiten weer te geven”* (pag. 3 verzoekschrift).

Te dezen stelt de Raad vast dat het feitenrelaas *an sich* niet wordt betwist; de vermelding van de feiten onder punt a. (pag. 3) van het verzoekschrift is een herhaling van de verklaringen van de ouders van verzoeker en doet geen afbreuk aan het feitenrelaas in de bestreden beslissing.

2.2.2. Aangezien de middelen en argumenten van verzoeker onderling verweven zijn worden ze samen behandeld.

2.2.3.1. Verzoeker voert aan dat *“verwerende partij steeds naar objectieve informatie verwijst zonder een specifiek stuk van het administratief dossier te vermelden. Bijgevolg is de verzoeker niet in staat te begrijpen over welke objectieve informatie het gaat”*.

Het blijkt evenwel dat verzoeker vervolgens de opsomming geeft van de informatie die verweerder hanteert en dat verzoeker in het verzoekschrift letterlijk citeert uit de informatie van verweerder. Verzoeker kan dan ook niet dienstig inroepen dat verweerder de zorgvuldigheidsplicht en motivatieplicht heeft geschonden.

2.2.3.2. Verzoeker stelt omtrent de informatie van verweerder:

“Betreffende deze objectieve informatie dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt:

- Het artikel van CORI dateert van maart 2009 en is niet meer up to date

- De informatie die in het artikel van CORI wordt uiteengezet werd volledig bevestigd door de ouders van verzoeker, wat de geloofwaardigheid van hun verklaringen uiterst versterkt

- Het artikel geschreven door Krijn Peters dateert van 2007 en is niet up to date

- Verwerende partij legt slechts twee verschillende bronnen neer, die overigens zeer oud zijn

Rekening houdend met deze opmerkingen is de neergelegde informatie niet voldoende om de verklaringen van beide ouders van verzoeker te ontkrachten.”

Te dezen stelt de Raad vast dat verzoeker (i) de informatie van verweerder als *“objectief”* beoordeelt; (ii) zelf geen begin van informatie bijbrengt die actueler is; (iii) de informatie van verweerder citeert als verweer in het verzoekschrift. In deze omstandigheden blijkt dat verweerder de aangehaalde informatie terecht hanteerde bij de beoordeling van de verklaringen van de ouders van verzoeker.

2.2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.5. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing stroken de verklaringen van de ouders van verzoeker niet met de informatie omtrent de Poro-gemeenschap.

Inzake de leeftijd voor de initiatie in de Poro-gemeenschap stelt de bestreden beslissing:

“Ten eerste, wat betreft de leeftijd waarop mensen in Sierra Leone in de Poro-genootschap worden geïnitieerd, kunnen de verklaringen van uw vader en moeder als zeer bizar worden beschouwd, en bovendien weinig samenhangend. Zo verklaarde uw vader dat er in de [Poro-]gemeenschap geen beperking is van leeftijd, en dat hij ook zelf werd geïnitieerd in Poro toen hij heel klein was (zie notities CGVS, p.5). Hij stelde dat men oud genoeg is om in Poro te gaan, van zodra men kan stappen, en dat er geen leeftijdsbeperking is binnen de gemeenschap. Uw vader stelde dat hij zelf reeds op een leeftijd van twee à drie jaar oud in Poro werd geïnitieerd. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, werd uw vader opnieuw gevraagd hoe oud iemand normaal gezien is, wanneer hij tot de Poro toetreedt, en andermaal antwoordde hij dat er geen leeftijdsbeperking is, en dat er ook in andere genootschappen geen beperking is van leeftijd. Ook uw moeder herhaalde verschillende malen dat er geen leeftijdsbeperking staat op initiatie in de Poro-genootschap (zie notities CGVS, p.16). De antwoorden van uw ouders zijn echter bijzonder vreemd. Informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – geeft immers aan, dat initiatie in de Poro-genootschap op dergelijke jonge leeftijd, geenszins voorkomt. Deze informatie geeft namelijk aan dat initiatie in de Poro-gemeenschap, steeds tijdens de puberteit gebeurt, en niet van zodra een kind kan lopen, zoals uw ouders verkeerdelijk beweren. Zodoende, kunnen de initiële verklaringen van uw vader, over zijn eigen initiatie in de Poro-gemeenschap, en zijn vrees dat u op een zelfde leeftijd gedwongen zou worden geïnitieerd in deze gemeenschap, geenszins als geloofwaardig worden beschouwd. Sterker nog, de verklaringen van uw vader blijken ook intern tegenstrijdig. Zo stelde hij aan de ene kant dat Poro de jongens voorbereid om echte mannen te worden, en dat de genootschap ze leert om zelfstandig te worden in de toekomst, terwijl hij aan de andere kant – in hetzelfde antwoord - stelde dat er geen leeftijdsbeperking staat op de initiatie in Poro (zie notities CGVS, p.5). Deze verklaringen missen duidelijk enige coherentie. Meer nog, informatie geeft inderdaad aan dat de jongens die tot de Poro toetreden, worden voorbereid op hun leven als een zelfstandig man, maar geenszins komt in de beschikbare informatie naar voren dat dit reeds op de leeftijd van peuter het geval is. Uw vader werd dan ook geconfronteerd met deze vaststelling, namelijk dat hij eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had gesteld dat de Poro-initiatie bedoeld was om een man te worden, en aldus werd hem gevraagd of deze initiatie dan niet op een bepaalde oudere leeftijd doorgaat (zie notities CGVS, p.6). Uw vader antwoordde echter, dat ze u inderdaad voorbereiden om een man te worden, maar dat dit voor hen [de Poro-genootschap] al kan van zodra men kan stappen, omdat men dan oud genoeg wordt geacht om in Poro toe te treden. Opnieuw dient opgemerkt, dat deze verklaringen verwarrend en weinig logisch zijn, en bovendien strijdig met beschikbare informatie.

Gezien de verklaringen van uw vader wars waren van enige interne logica, werd hem dan ook gevraagd wat kinderen op een dergelijke jonge leeftijd (van zodra men kan stappen) dan wel niet moeten doen in de Porobush, tijdens hun initiatie (zie notities CGVS, p.9). Uw vader antwoordde echter – weinig verhelderend – dat ze inderdaad door het initiatieproces gaan, dat ze er op een rij staan, en dat ze [Poro] geen verschil maken in leeftijd tussen de kinderen. De kinderen ondergaan gewoon allemaal het initiatieproces. Het dient opgemerkt, dat dit antwoord geenszins afdoende was om de incoherentie van zijn antwoorden te verhelderen.”

Inzake de leeftijd om toe te treden tot de Poro-gemeenschap volharden de ouders van verzoeker in hun verklaringen; het verzoekschrift stelt: *“Volgens de vader van verzoeker kan deze initiatie om een zelfstandige man te worden een zeer lange tijdspanne in beslag nemen en beginnen vanaf de peuterleeftijd van het kind.”*

De Raad stelt te dezen vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt waaruit kan blijken dat de initiatie in de Poro-gemeenschap al voorkomt op peuterleeftijd; de verwijzing naar en bevestiging van de eigen verklaringen is geen afdoende argument.

De vaststelling dat de geciteerde landeninformatie het woord ‘usually’ hanteert doet hieraan geen afbreuk aangezien blijkt dat in dezelfde zin van de geciteerde landeninformatie melding wordt gemaakt dat de initiëring een rite is die de overgang naar volwassenheid kenmerkt. Het is derhalve niet aannemelijk dat de initiëring in de Poro-gemeenschap kan plaatsvinden op de leeftijd van twee-drie jaar. De bestreden motivering inzake de leeftijd van toetreding tot de Poro-gemeenschap vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet nuttig weerlegd.

Inzake een mogelijke ontvoering en gedwongen initiëring stelt de bestreden beslissing:

“Ten tweede, zijn ook uw ouders’ verklaringen over uw mogelijke ontvoering door leden van de Porogemeenschap, en uw daaropvolgende gedwongen initiatie, danig weinig samenhangend, uiterst verwarrend, en bijgevolg zeer weinig aannemelijk. Zo stelde uw vader, dat de Poro zijn zoon [u] zou kunnen meenemen, wanneer u iets zou zeggen dat niet mag, omdat u dan op hun medicijn zou trappen (zie notities CGVS, p.7). Dit betekent dat leden van de Poro-genootschap mensen ontvoeren, wanneer deze hen [de Poro-leden] zouden zien of ontmoeten. Uw vader voegde eraan toe dat niet-Poro-leden alles zullen stopzetten en onmiddellijk zullen weglopen, wanneer zij leden van de Poro-genootschap zouden zien in het dorp. Ze zouden zich allemaal verstoppen, omdat de leden van Poro hen zouden kunnen ontvoeren wanneer ze op het medicijn zouden trappen. De niet-Poro-leden vluchten tevens van de Poro-leden, omdat deze komen met geesten en ziekten. Uw vader stelde ook zelf gewoon te zijn meegenomen naar de Poro-bush, omdat hij op een medicijn heeft gestapt (zie notities CGVS, p.6). Hij stelde – absoluut vaag - dat er bepaalde woorden en dingen zijn, waarover niet mag worden gepraat, omdat men anders wordt meegenomen naar de Poro-bush, en gedwongen wordt geïnitieerd. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen absoluut geen hout snijden. Dat eender wie in Sierra Leone zo maar ontvoerd zou kunnen worden, op een dergelijk jong leeftijd, om te worden geïnitieerd in de Poro-genootschap, is danig weinig aannemelijk, en bovendien opnieuw strijdig met beschikbare informatie. Deze informatie stelt immers, dat er inderdaad een risico is op ontvoering en gedwongen initiatie, maar dat deze ontvoering meestal gebeurt voor een bepaalde reden. Zo gaat het vooral om personen die zich openlijk uitspreken tegen de Poro-gemeenschap, of die een andere invloedrijke positie bekleden, zoals religieuze leiders, leerkrachten, politici en overheidspersoneel. Vele jongemannen voelen een grote sociale druk om zich te initiëren in Poro. Andere informatie geeft ook aan dat gedwongen initiatie kan voorkomen wanneer niet-Poro-leden de Poro-bush zouden binnendringen, of de Poro-genootschap zou bespioneren, en wanneer ze dus dingen te zien krijgen die ze niet zouden mogen zien. **Maar nergens uit de beschikbare informatie kan worden afgeleid dat een peuter van één à twee jaar oud zo maar zou kunnen worden ontvoerd om in Poro te worden geïnitieerd, omdat het iets verkeerd zou zeggen, doen of zien.** Bovendien, bleek uw vader niet in staat om op een overzichtelijke manier uit te leggen wat wordt bedoeld met de uitdrukking “op het medicijn stappen”. Hij kon slechts in zeer vage termen vermelden dat er over sommige dingen of woorden niets gezegd mag worden, omdat men dan “op hun medicijn trapt” (zie notities CGVS, p.6), en dat leden van de Poro-genootschap iemand gewoon kunnen ontvoeren, wanneer dit zou gebeuren. **Het dient echter opgemerkt dat deze verklaring absoluut vaag is, en dat uw vader op geen enkele begrijpelijke manier de betekenis van deze uitdrukking uiteen kon zetten.**

Daarnaast, kan ook niet worden ingezien om welke redenen uw ouders u niet zouden kunnen **beschermen** tegen een ontvoering en gedwongen initiatie in de Poro-genootschap, in Sierra Leone. Uw **beide ouders** verklaarden immers **tegen** een toetreding in de Poro-genootschap te zijn, of elke andere geheime genootschap in Sierra Leone (zie notities CGVS, p.5 en p.13). Uw vader werd dan ook geconfronteerd met deze vaststelling, en zodoende werd hem gevraagd om welke redenen uw ouders u niet zouden kunnen beschermen tegen een ontvoering en gedwongen initiatie in Poro (zie notities CGVS, p.8). Uw vader stelde echter het niet te weten om welke redenen zij u niet zouden kunnen beschermen. Hij voegde eraan toe dat u naar school zou moet gaan, en dat u ook moet spelen, waardoor uw ouders u niet altijd kunnen beschermen of verdedigen. Hij stelde dat de enige manier om u te kunnen beschermen, een verblijf in België is. Ook aan uw moeder werd gevraagd om welke redenen zij en uw vader u niet zouden kunnen behoeden voor gedwongen toetreding tot Poro (zie notities CGVS, p.16). Ze herhaalde daarop dat er geen leeftijdsbeperking bestaat binnen Poro, en verklaarde dat haar kind [u] de regels van de Poro-genootschap niet kent, en dus ergens kan gaan waar het niet mag, of iets kan eten dat het niet mag, en zo kan worden ontvoerd. **Deze antwoorden zijn echter uiterst merkwaardig, en bijgevolg slechts weinig aannemelijk.** Dat uw ouders bang zouden zijn dat u op de leeftijd van één à twee jaar gedwongen zou worden geïnitieerd in Poro, omdat u één van de Poro-regels zou overschrijden terwijl uw ouders niet opletten, is danig weinig geloofwaardig, gegeven de hierboven gedane vaststellingen, namelijk dat initiatie in Poro slechts in de puberteit plaatsvindt, en dat personen niet gewoon willekeurig door Poro-leden worden meegenomen.

Bovendien kan redelijkerwijs worden verwacht dat, gegeven ook de objectieve informatie over de Poro-genootschap die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, twee volwassen personen, die ten stelligste tegen de toetreding van hun minderjarige zoon in Poro gekant zijn, hun zoon dan ook zouden kunnen beschermen tegen ontvoering en gedwongen toetreding in deze genootschap.”

Verzoekers verweer inzake ontvoering door de Poro-gemeenschap bestaat uit het verwijzen naar ontvoering wanneer men zich openlijk uitspreekt tegen de Poro-gemeenschap, de herhaling van zijn eigen verklaringen en het gebruik van ontvoering als middel tot initiëring. De bewering dat eender wie in

Sierra Leone zo maar ontvoerd zou kunnen worden, zelfs op een dergelijk jonge leeftijd, om te worden geïnitieerd in de Poro-genootschap, is bijgevolg door verweerder terecht als niet aannemelijk beoordeeld; daarenboven wordt geen informatie bijgebracht die deze bewering kan ondersteunen. De bestreden beslissing oordeelt terecht op basis van de beschikbare informatie dat er inderdaad een risico is op ontvoering en gedwongen initiatie kan zijn, maar nergens blijkt dat een (of elke) peuter kan worden ontvoerd teneinde te worden geïnitieerd.

Het louter ontkennen dat de beide ouders van verzoeker, die blijkbaar manifest gekant zijn tegen de toetreding van verzoeker tot de Poro-gemeenschap, niet in de mogelijkheid zijn om hun kind te beschermen tegen ontvoering/toetreding is niet afdoende om de bestreden motivering te weerleggen.

De terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat de ouders van verzoeker niet concreet kunnen duiden door wie verzoeker daadwerkelijk (op peuterleeftijd of later) zou worden ontvoerd, wordt niet nuttig weerlegd door de algemene verwijzing naar de Poro-gemeenschap en haar leiders. De loutere verwijzing naar de Poro-gemeenschap in zijn geheel als een actor van vervolging, en meer bepaald een niet-overheidsfactor zoals bepaald in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen bij gebrek aan dienstige concrete elementen.

De voorgaande vaststellingen klemmen des te meer aangezien de bestreden beslissing terecht vaststelde dat de vader van verzoeker, die aanvoert dat hij de initiatierituelen zelf had gezien (gehoor CGVS, p. 5), niet concreet kon duiden wat er gebeurt tijdens een Poro-initiatie. Het voortdurend aanhalen van de plicht tot geheimhouding van de rituelen van de Poro-gemeenschap kan niet aangenomen worden als nuttig verweer. Verweerder heeft immers herhaaldelijk de confidentialiteit van het gehoor benadrukt. Tevens is het invoeren van de geheimhoudingsplicht van de Poro-gemeenschap niet verzoenbaar met de vrees voor vervolging die aangevoerd wordt ten aanzien van deze gemeenschap en de medewerkingsplicht die rust op de vader van verzoeker in het kader van een verzoek tot internationale bescherming. De vage verklaringen omtrent de initiatierituelen door de vader van verzoeker ondermijnen zijn geloofwaardigheid waar hij aanhaalt zelf lid van de Poro-gemeenschap te zijn.

Inzake de maatschappelijke gevolgen van niet-toetreding tot de Poro-gemeenschap stelt de bestreden beslissing:

*“Vervolgens, wat betreft de vrees voor **aanhoudende discriminatie**, met mogelijke zelfmoord tot gevolg, in uw land van herkomst, Sierra Leone, omdat u niet zou zijn toegetreden tot de Poro-genootschap, en die uw ouders in uw hoofde hebben geuit, dienen de hiernavolgende vaststellingen te worden gedaan. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud kwam naar voor dat deze door uw ouders gevreesde discriminatie dermate ernstig zou zijn dat deze als daad van vervolging kan worden gezien. Daarenboven, bleken de verklaringen van uw ouders hieromtrent, opnieuw danig vaag. Zo stelde uw vader – uiterst vaag – dat u kan worden gediscrimineerd in Sierra Leone indien u geen lid zou zijn van een geheime genootschap, en dat u zo problemen zou kunnen hebben, en dat deze problemen stress kunnen veroorzaken, die kunnen leiden tot zelfmoord (zie notities CGVS, p.5). Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd ook uw moeder bevraagd over deze geopperde discriminatieproblemen (zie notities CGVS, p.17). Zij stelde eveneens dat u een poging tot zelfmoord zou kunnen ondernemen omdat u zou worden gediscrimineerd in Sierra Leone, gezien u geen lid bent van Poro of een andere geheime genootschap. Uit haar antwoorden komt echter niet naar voor dat deze discriminatie danig diepgaand zou zijn, dat kan gesproken worden van een vervolgingsdaad. Zo stelde uw moeder dat het een soort van status is, als u lid zou zijn van een genootschap, en dat u niet zou mogen spreken met uw vrienden. Ze zouden u wegsturen omdat u geen Poro-lid bent (zie notities CGVS, p.18). Wanneer uw moeder gevraagd werd of de discriminatie zich ook nog op andere manieren zou kunnen uiten, stelde ze dat u bepaalde dingen niet zou mogen eten, en bepaalde plekken niet zou mogen bezoeken, omdat u geen lid bent van Poro, en dit voedsel – en deze plekken – enkel voor Poro-leden bestemd is.*

*Vreemd genoeg, stelde uw moeder eveneens dat ze **niemand kent die geen lid is van de Porogenootschap**, en bijgevolg werd uw moeder dan ook gevraagd om welke reden ze dan denkt dat u zou worden gediscrimineerd in Sierra Leone, maar uw moeder kon opnieuw enkel aangeven dat u zou worden buitengesloten, wat absoluut **niet als een ernstige daad van vervolging kan worden gezien**.”*

Verzoeker kan niet worden gevolgd dat verweerder onvoldoende analyseerde welke discriminatie verzoeker zou ondergaan in geval hij niet toetreedt tot de Poro-gemeenschap. Het behoort aan verzoeker om een begin van bewijs bij te brengen teneinde zijn bewering te staven die luidt: *“De personen die er geen lid van zijn vormen dus een minderheid en worden per definitie gediscrimineerd als minderheid”*.

Daargelaten de mogelijke laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat verzoeker ingevolge de voorgaande vaststellingen niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer gedwongen initiëring riskeert in de Poro-gemeenschap.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert, behoudens de elementen inzake de vluchtelingenstatus, geen specifieke elementen inzake de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Evenmin toont hij aan dat de situatie in Sierra Leone beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS